

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør.

Alt Bladet vedkommende saalom: Indbendes, Adressforandringer o. s. v. adresseres "Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i "Money Order", Post Note, Bank Note eller i Registeret Breve.

Kor Penge der sendes i løse Breve kan udgiverne ikke være ansvarlig.

Northmanden John Steens Nomination for Landkommisær paa det republikanske Statsstiftet i Nebraska er en værdig Anerkjendelse af det skandinaviske Valgerulelements Betydning. Vi skandinaver har mødt denne Anerkjendelse med vor enstemmige Understøttelse, og saa meget mere, da Mr. Steen i Dugthighed og Hæderlighed, ikke naar tilbage for nogen, og som — om valgt — vil gjøre vor Nationalitet Kære.

I politiske Afseer er det, som tidligere sagt "Stjernen"s Princip at støtte den bedste Mand for Embedet, uanset Parti. Vi har løstret os fra alle Partibaand, i den Overbevisning, at den Betydning, som ligger i politiske Partier, er for sig selv den største Fodfæste, som de yde politiske Embeds-jægere, men kun grumme lidt Gavn for Folkets Masser. I Bevidstheden om, at dette er Sagens virkelige Stilling, saa tager vi, naar vi onsker at træffe vor Valg, to politiske Modkandidater og sammenligner deres personlige Egenskaber og Karakterer og det sidste, vi spørger efter, er: hvem er Republikaneren og hvem er Demokraten? I Nebraska's 17de senatorielle Distrikt har vi to Modkandidater, John L. Means og Samuel N. Wolbach. Vi har vejet disse to Mand paa ovennævnte Maade, og er kommen til den usforgrubelige Konklusion, at Mr. Wolbach er vor personlige Valg. Og naar vi har saa gode Grunde for vor Beslutning, saa skal vi heller ikke stamme os ved, at anbefale Samuel N. Wolbachs Gjenvalg til vore Læsere. Vi skal ikke fortie vore Grunde. Mr. Wolbach tjente en Termin i Statens Underhus. Han viste sig to over lidet, han blev sat over mere. Til næste Legislaturforsamling (den som samledes 1887) blev han valgt ind i Overhuset eller Senatet. Ogsaa her viste han sig to mod sine Vælgere. Medens andre vakkede stod han fast og fastede sin Stemme for Van Wyck, det almene Folks Mand for Forbunds-senator. I Kernbanespørgsmaalet fandtes han altid paa Folkets Side. Han var et af Legislaturens mere aktive Medlemmer og har erhvervet sig en Erfaring, der stiller ham over enhver uprøvet Mand. Hans private Karriere viser, at han er i Besiddelse af en skalden Forretningsdygtighed, der gjør ham værdifuld som Lovgiver og Statsmand. Dette er de væsentligste Aarsager hvorfor vi foretrækker Mr. Wolbach fremfor hans Modkandidat, og vi tror at disse Grunde er saa vægtige, at de stiller ham langt over Mr. Means, uden at vi dermed i mindste Maade vil løse Stygge paa denne. Men en uprøvet Mand er ikke alene en uøvet Mand men ogsaa en, hvis Tilbøjelighed man skal være i det uvisse om. Vi er ikke mere interesseret i denne Sag end enhver anden Vælger og det er ikke i højere Grad en Vælfærds Sag for os, vi mener simpelthen at naar Forskjellen er saa iøjens-faldende som i dette Tilfælde, saa bør sandelig personlige Kvalifikationer gaa forud for Partiforbindelser.

Naar vi ved de forskellige Veligheder som af Hr. Redaktør Sophus F. Neble i Omaha er blevne anvendte til at overdagne hæderlige Folk i vor danske Kreds herude med en Syndslob af løse Beskyldninger og haanende Vjat, har benæret vor Taushed, saa har Aarsagen været den, at det ikke ligger i vor Smag at forgribe os paa Hr. Nebles Eneret til det Helvede af Egenavne og Hyster-kærlingsudtryk, som kun han forligger at regjere og sætte i Bevægelse. Naar en entelt Person times den Skæbne, at blive ramt af denne Aldens og Mudders-reis Straffedom, saa tilfalder det ogsaa nærmest Vedkommende selv at gribe til Forsvar. Imidlertid har Hr. Nebles ejendommelige Overselsedagsstøb, i Lighed med andre heidige "Business"-Spekulationer, vokser sig stor til kun at tage Ofrene Mand for Mand, — nu skal det drives i "Wholesale". Under Overkriften "Lovsighed i Dannebrog, Neb.", bringer Sophus F. Neble i hans "Pioneer" af 4de ds. et af sine faa Virktigheds-kapitler, der fra Begyndelsen til Enden udtrykker den dubbelte Ringægt for Ugen Dannebrog og dens Befolkning. For at gjøre Dannebrog saa lavt, usjelt og latterligt som

møgt, har Smædestrikeren ikke undset sig for at fremføre usandfarbigt Paa-skrande. Nogle for Sandheden er nu ingenlunde en af Hr. Nebles stærke Sider; men hvad skal vi sige om dette Indbids Taknemlighedsstøtte? Er det ikke den samme Sophus F. Neble, som i Begyndelsen af aarvise Juni Maaned allernaadigt beærede det ringe Dannebrog med sin kostbare Persifles Narrorelse? Dengang gjaldt han for den suk-tende og soedende Mennekkheds store Forsøger. Vi, hans Landsmand, Høfledes om ham i barnlig Oprigtighed og lyttede til de gyldne Ord, der faldt fra hans Læber. Han var den store Martyr, der havde sødt Blod for den ulyg-kelige Arbejdsstand, der pusede under Jordbømsens knugende Dom. Han og hans Pioneer var den eneste Hælle til Arbejders-Salighed. Og Martyrdegen viste sig at være praktisk. Da Neble saa trak paa sit mest bedende lidende giv-mig-to-Daler-og-en-Kvart-Smil, satte stiftelige trof-skyldige Farmere sig i Bevægelse og hævdede i en Hast Pioneerens 50 ny Abonnementer (Disse Tal har vi fra Nebles egen Hæftotum, Hr. "Hjerdankers" Of-sentliggjørelse i Pioneerens). Hr. Neble opførte sig ogsaa rigtig naadigt taknemlig. Han rejste hjem, laavede en stor Sukkertop til de gjæve Dannebrogiter og lyttede den ene Side af Pioneerens med den. Lad dette være i sin gode Orden. Vi skal heller ikke have gjort nogen Indsigelse om Hr. Neble havde ladet det bero med at raffe Længen ad den "gødtroende Bondeslot", saafarnt han vendte os ryggen, men naar Martyren Neble, der har Monopol paa Helvedes Titelregister og Patent paa fattige godtroende Landsmands Tillid og Fortrøstning, i et svagt Dje-bilit lader det stemme Lure løbe af med sig og forhaaner og bespottet og tramp-per i Mudderet de Folk, som han for saa kort Tid skyldte saa megen Forbindt-lighed, saa føler vi det at være vor Pligt som Organ for den danske Befolkning her, offentlig at affordre Hr. Neble en Undskyldning for den grove, faade og skjændige Fornærmelse mod Dannebrog og dens Befolkning, han har gjort sig skyldig i. Er det maaste monopolistisk Magtsølelse eller et Ud-brud af ubetvingelig Raadhed, der har løbet af med Forskanden og toungtet ham til at gjøre dette drabelige Indbrog? I saa Fald er Hr. Neble mindre tilregnel- lig, og vi tilgiver ham gjerne, bare han forlanger det. Vi mindes godt den Tid, da han var alle fattiges og for-ladtes Beskytter, da hans ugentlige For-jættelse "hjælp mig med to Daler og en Kvart og jeg skal hjælpe Dig" løb i Pioneerens. Nu er det maaste anderledes, Millionerne strømme ind, Sophus spoler Højdens Svimmel, "the people be damned", "Dannebrog ejer ikke en Gade". Sophus F. Neble, vi forlanger atter af Dem i Dannebrog's Borgeres Navn en Forklaring og Undskyldning for den

med vor By udlygende Forhænelser, og er der nogle forvildende Omstændig-heder, som kan tjene til Deres Forsvar, skal vi gjerne tage dem under Overvejelse.

Minde, Kearney Co., Nebr.
(fra vor Korrespondent.)

— En Elbrøgger fra Os har i disse Dage faret rundt her paa Egnen for at opkjøbe den tilbageblevne Byg og betalt den med 50 Cts. pr. Bushel. Der skal noget til at drive Kandidaterne frem med ved Efteraarsvalgene. Det hender jo Elbrøggerne saa vel.

— John Johnson havde det Uheld forleden, at miste en Høppe for Karstef-mastinen, idet den faldt og brækkede et Ben og maatte skydes paa Stedet, da Lægen erklærede den uheilbarlig. Mr. Johnson havde just faaet den betalt noget før han mistede den og havde den ikke assekeret.

— Niels Nielsen, som før har været omtalt i Bladet, der havde Kraft i den ene Haand og sit det nedfaaret paa et Hospital i Omaha, har nu atter faaet et Tilbagefald i samme Retning. Han rejste forleden til Hastings for at se en Doktor der, som knap vilde tro at det var en Kraftig, men fik et Stykke ud for at underlæse det en kemisk Under-og-gelse. Findes det at være Kraft, da til-raader han Nielsen at lade Haanden af-sætte nærest mulig for ikke at sætte Livet i Fare. Nielsen er ikke af de rige Far-mere og har en stor Børneskole, saa det bliver ingen Spøg for ham at miste en Haand, om saa ster.

— Den Benson har rent sin Farm ud til Niels Andersen ved Upland. Mr. Benson vil foretage en Rejse til New York med Familie og opholde sig for en Tid. De agter senere at komme tilbage og nebsætte sig ved en af de smaa Sta-tioner øst for Rinden paa Nebr. South-ten Banen. Det er formodentlig hans Agt at gaa ind i en eller anden Green af Forretning.

Chicago, Ill., 5. Oktbr. 88.

Hr. Redaktør!

Jeg kan ikke tabe Tanken om Nebra-ska; men jeg er jo heller ikke her af den Grund. Jeg har taget Ophold paa Commercial Hotel paa Madison Street, og her er meget for en Mand fra Vesten at se. I dag regner det; men alligevel er der flere Folk paa Gaden, end der er paa en Circusdag i St. Paul. Folk har ingen No, de skal omkring. Jeg vilde ikke leve i Chicago, en Mand kan jo albrig føle sig komfortabel eller hjemme paa saadan en Plads. Man ser Folk færdes travelt imellem hinanden; men næsten aldrig to tale til hinanden; thi det er sjældent at Besjendte mødes. Jafte spillede her to "Bands" lige tæt ved, en Del stod og hørte paa den søde Musik, saa med et kom Brandvognen; Folk saa paa den som paa en daglig Ek-s-position. Der er Strife paa "Cable"

Spørgsmaale i denne Tid; men der er 65 Mand paa Vejen fra New York, og nogle fra Kansas City, der er jo altid nok om at tage Brødet fra en Arbeids-mand.

Kjære Benner, jeg tror, at det er Penge værd, for en ung Mand, at gjøre en lille Tur til saadan en Plads, med det for Dje at se, ikke at arbejde, thi han vil føle sig en hel Del lettet, naar han kommer herfra, og kan være glad at han ej be-høver at være paa saadan en Plads. Jeg kan ikke sige andet, end at Folk her er ligesaa venstabelige, om ikke mere, end ude i Vesten, og man kan med Lethed leve her for en Dollar om Dagen og have et godt Værelse om Natten. Jeg ved ikke mere at skrive denne Gang. Vær saa god at hilse "Stjernen"s Personale, og selv være Du venlig hilset fra mig Arbejdigt E. M. Petersen.

Agentur for DAMPSKIBSBILLETTER!

Fra og med den 1ste Oktober, d. K., har jeg aabnet et Agentur for Damp-skibs- og Jernbanebilletter i "Stjernen" Kontor i Dannebrog, Nebr.

Gjennemgaaende Billetter til eller fra det gamle Land via den danske T h i n g-valla-Linien eller hvilken som helst af de engelske og tyske Linier skaf-fes paa hurtig Tid til gjældende Dags-noteringer gennem mundbilig eller skrift-lig Henvendelser til mig.

Peter Ebbeson.

Aften-skole

holdes her Aften fra Kl. 7 1/2 til Kl. 9 1/2. Undervisningen bestaar i Dvælsing i Læs-ning, Skrivning, Udtaal, Grammatik, Sautale, o. s. v. i det engelske Sprog.

Mandag, Onsdag, og Fredag aften for Begyndere. Tirsdag, Torsdag, og Lørdag aften for højere Klasse.

Undervisningsløn for tre Aftener om Ugen er \$1.80 om Maaned i For-skrud.

For hvem, der onsker at deltage i begge Klasser, eller sels Gange om Ugen, er Betalingen \$3 om Maaned.

Fra nu af og i Vinterens Løb vil der blive privat Undervisning afskillige Ti-mer om Dagen i saadanne Fag, som kunde være til almindelig Gavn og In-teresse.

Alle, som onsker nærmere Oplysninger, bedes henvende sig til

V. M. Hannibal,
Lærer.

F. J. From M. D.

Dansk Læge og Chirurg,
Dannebrog, - - - Nebraska.

Kvindens Nettigheder

til at handle hvor det behager hende

Skal idag slaas fast!

Her tales slet ikke om Politit "Frihandel", men den frie og emanciperede Kvinde usforgrubelige Forbring paa

Fri Handling

som en af de medsojete personlige Nettigheder Kvinde gennem Etablismentet forlenet med.

Den Tid er forbi

da Kvinde skulle gjøre sine Indsøb under en mandlig Ledjagers Overstyring. Det ophyste nittende Aarhundrede tillader baade Madamen og Tjenestepigen at gjøre deres Indsøb efter eget Valg.

S. N. WOLBACH,

— Eieren af det første —

Manufakturvarer-Etablissement

i ST. PAUL, NEBRASKA

har med karakteristisk Skarpsyn opfattet og forstaaet denne Revolution i Tidsaan-den, og hans nøje Kjendskab til Damerens mangeartede Smag har bevæget ham til at fylde sin store Butik med det mest forskjelligartede og moderne i alle Grene af Manufakturvarer, Hvide Varer, Sorte og kulørte Kjølestoffer, Kjølesirter og Gardintøjer, Korsetter og Handsker.

Høflige Salgsmænd

talende de forskellige Sprog, til at være Damerne til Tjeneste og vise dem de mest smukke og prisbillige Prover af alle Slags Tøjer og til at forsikre dem om, at det er deres største Glæde at forevise det righoldige Varelager.

"Nu begynder jeg," sagde Hvidbjørn; og i en overmaade høj og landtrukken Tone raabte han: "Halloh haa!"

"Pass paa!" svarede Koret i samme Tone.

"Forliebt!"

"I hvem?"

"Murmeldyr."

"Saa slog er han dog, at han ikke lige straks nævner Valborg," tænkte jeg.

"Naa Morbro'er, nu skal du fortsætte."

"Skal jeg?"

"Dit Navn blev jo nævnet."

"Er jeg da et Murmeldyr?" spurgte Morbro'er fornærmet.

"Du har selv valgt det Navn, saa ma du ogsaa svare dertil."

"Nej saa vil jeg heller være en Papegoje, den er dog altid morsommere end et Murmeldyr."

"Det kan du ogsaa være, naar du blot vil gaa videre," sagde Estrid, der var meget ivrig for at saa Legen i Gang.

"Halloh haa!" raabte Morbro'er.

"Pass paa!"

"Forliebt!"

"I hvem?"

"Lytmelk."

Nu blev der igjen almindelig Larm; Morbro'er forsvarede sig, han troede, at man skulde nævne det, som man i Djebillet langtes mest efter, og det var nu for hans Vedkommende Lytmelk. Vi gløvede ham da begjærligt, at han skulde nævne en af de tilstedeværende Personer.

"Ja saa er jeg forliebt i Estrid!" sagde Morbro'er.

Atter maatte vi forklare ham, at han ikke maatte nævne Vedkommendes ret-te, men dens paatagne Navn. Det varede Noget, inden vi tilfaldt sit øplyst ham om, hvori Legen bestod, men da dette først var gaaet op for ham, var han ogsaa en af de Jvrigste til at raabe "halloh haa!" eller "pass paa!" alt efter-som det ene eller andet faldt i hans Løb.

Nu kom Legen i ordentlig Gang. Det løb som en Rundfang, hvori "halloh haa!" og "pass paa!" bandede det slubige Omkøb. Vi modstøvede det i alle mulige Tonarter, snart korte og skarpe, snart bløde og lange. Vaaden uvggede saa sagtligt dertil og dusede os i blide Drømmerier. Mærkeligt var det at se, hvor forliebte Pantner og Valmue vare i hinanden; i Begyndelsen nævnedes de vel

andre Navne, men siden lagde de ikke Dølgemaal derpaa og vare uadskillige.

Himlen var saa blaa og Suen saa klar, Binden viste sig saa mildt, at vi u-formærket gled ind i vore egne Tankers Stilhed. Vaaden gled imidlertid lige saa umerkligt frem, og paa en Gang maaldtes det af Ole Jensen forude, at nu vare vi straks under Høven.

Vi løstede vore Høveder og saa Den tæt ved os. Skænterne, der fra Sjæl-lands Kyst se saa stejle ud, tabte sig saa betydelig, da vi kom dem nær. Vi lagde Vaaden til ved nogle store Steene, over hvilke vi med noget Besvær maatte balancere i Land. Morbro'er gjorde Forbring paa, at som vi havde haaret ham i Vaaden, skulde vi atter bære ham ud af den, men herom vilde vi Intet høre. Han blev siddende i Vaaden, men da ogsaa Maktvreden blev tagen op, maatte han betvemme sig til at følge efter. Med stor Unglelighed vakkede han hen over de kantede Stenblokke, tabte sin Stof, hvilken han brugte som Balanceringsstang, og vilde selv være plumpet bagefter, om ikke Hvidbjørn havde taget et kraftigt Strib-bergreb i ham og halet ham i Land, hvorefter vi ogsaa fik hans Stof sikket op.

Vor første Gang var naturligvis til Dens classifte Sted, Ruinerne at Tygh-Drages Borg. Her havde jeg berebt mig paa at holde et længere historisk Fore-drag over den store Astronom og hans tragiske Skæbne, men da jeg vilde samle Tilhørertrefsen omkring mig, opdagedes det, at den var betydelig formindsket, idet ikke mindre end Halvparten af den var forsvunden, det vil sige Hvidbjørn og Valborg. Jeg kaldte paa dem, men fik intet Svar. Saa vilde jeg bort forat søge efter dem, men Estrid sagde: "lad dem nu gaa; det er jo to fornuftige Men-nesker, som nok kunne skotte sig selv."

"Ja det ved jeg virkelig ikke, om de kan — det er dog bedst, at jeg saar dem samlet op. Kom Morbro'er, og hjælp mig at lede efter dem!"

"Og skal jeg saa blive alene tilbage her?" sagde Estrid. "Du vilser just lidt stor Omfarg for din Gustu."

"Du kan jo følge med os."

"Det er saa varmt at gaa i Midnagtsheden," indvendte Estrid. "Lad os nu heller blive her. Paa saadanne Udflugter skulle alle Pacter have deres Forbud. har vi lyst til at undersøge Ruinerne her, saa skal vi have Lov dertil, og det er ikke lyst, skal de ogsaa være fri derfor."

Jeg maatte staa mig tilnads og nejes med de tvende Tilhørere, jeg havde hos mig, hvoraf endda Morbro'er var en meget daarlige Tilhører, thi hans Tan-ker vare ganske optagne af Lammestegen, som vi skulde have til Middag, og han afbrød mig et Par Gange med Spørgsmaal angaaende denne, indtil jeg i et